

bliver stillet i Bero, indtil Sundhedsdirectionen, til hvilken den Paagjældende har indstillet Sagen, giver sin Afgjørelse, især da Directionens Bestemmelse altid vil kunne indløbe i meget kort Tid, — hvorimod det, som sagt i de extraordinaire Tilfælde efter §§ 12 og 15 ikke kan finde Sted, — men som Følge deraf ansaae man det for hensigtsmæssigt istedetfor at sige: „inden en passende kort Frist, som Commissionsionen i ethvert enkelt Tilfælde nærmere bestemmer,“ at fordre, at Begjæring om Sagens Forelæggelse for Sundhedsdirectionen skal fremkomme strax ved Decretets Meddelelse. Det maa nemlig erindres, at her skal den Paagjældende ikke skrive en Klage eller indgive en Besværing, men kun erklære, at han ikke er tilfreds med det afgivne Skjøn, og den Erklæring kan han afgive strax; men saa maa det Offentlige ogsaa kunne udsætte Beslutningens Fuldbjærdelse, indtil Afgjørelsen indløber, især da Beslutningen kan være af den Besskaffenhed, at det ikke kan nytte siden at gjøre det om, hvis Bestemmelsen frasaldtes fra anden Side. Forsaavidt det ærede Medlem opfattede det Spørgsmaal, om ogsaa Politimesteren kunde indanke Sagen, troer jeg, at efter den nuværende Redaction maa dette Spørgsmaal aldeles utvivlsomt besvares med Ja.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes

1) Udvalgets Forslag til § 11:

At i 3die Afsnit efter „naar han“ indskydes: „strax ved sammes Meddelelse“.

At „inden en passende kort Frist, som Commissionsionen i ethvert enkelt Tilfælde bestemmer,“ udgaaer, som vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

2) Udvalgets Forslag til samme Paragraph:

At „ved hvis Afgjørelse det har sit Forblivende, forsaauidt denne“ forandres til:

„Fuldbjærdelsen stilles da i Bero, indtil

dennes Afgjørelse indløber, men denne skal uvægerligen efterkommes, forsaauidt Directionen“ vedtoges eenst. med 38 St.

Udvalgets Forslag til § 16:

At „foregaaende Paragraph“ forandres til „§§ 14 og 15“.

vedtoges uden Afstemning som Redactionsforandring, som Følge af den Afstemning, der var foretagen ved 2den Behandling.

Sagen i dens Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Kirck: Det kan jo nok være, at det vil lykkes, at dette Lovforslag ved at træde i Kraft vil bevirke en Deel Nytte; men jeg kan ikke skjønne, at det vil bevirke saa stor Nytte, at den vil opveie deels de Byrder, som ville paalægges alle dem, der skulle træde ind i de forskjellige Commissionsoner, deels den Uleilighed og Ulempe, det vil medføre for adskillige Andre, navnlig for Beboere og Huuseiere. Jeg troer, at man ved det tidligere Bestaaende vilde have kunnet udrette det Selsomme, som ved denne Lov er foreftrevet. Jeg troer, at det, der tidligere var hjemlet ved Lov, ikke er blevet i sin Heelhed efterkommet af vedkommende Sundhedscollegium, som vi jo have havt staaende i mange Aar, uden at man saa at sige kan anføre et eneste Bevtis for, at det har vist nogen særdeles Birtsomhed i den Retning, hvormod dette Lovforslag dreier sig. Et heller troer jeg, at dets Medlemmer videre have beskymret sig om at træde op i en saadan Retning, som Lovudkastet antyder. Den Ret, der nedlægges i Sundhedscommissionsonernes Hænder, forekommer mig ogsaa at være altfor stor. Det gaaer virkelig ikke til i det daglige Liv, som det staaer paa Papiret. Naar man læser Lovforslaget igennem, kan man maaffee finde det meget ukjeldigt og sige, at det har jo ikke Meget at betyde, men man træde ud i det virkelige Liv og see, hvorledes det stiller sig. Det vil vel ikke være Tilfældet overalt, men det vil dog for største Delen være saa, at en heel Deel ukjeldige Mænd optages i disse Com-